

Aan het bestuur van de gemeente Maastricht.

Burgemeester en wethouders,

Raadsleden en burgerraadsleden,

Ambtenaren der gemeente Maastricht.

Betreft visie op de toekomst en een denkkader

Beste Dames en heren.

De overheid maakt en voert het beleid uit in Nederland. Daarmee heeft ze veel invloed op de manier zoals dingen gaan. Voor het ontwikkelen van al het beleid wordt gebruik gemaakt van een eenzijdig beeld over wat de economie is. Er zijn verschillende theoretische stromingen beschikbaar. Het is niet logisch dat heel Nederland wordt ingericht aan de hand van één dominante theorie. We lopen inmiddels tegen de grenzen aan van sociaal en ecologisch welzijn. We moeten Maastricht socialer en duurzamer maken. *Hoe kunnen we dat voor elkaar krijgen?*

Burgemeester en wethouders zullen op basis van een program akkoord voor de duur van 4 jaar het gewenste beleid en uitvoering ontwikkelen en doen uitvoeren. Het volgend moment waarop dat gebeurt is maart 2022. Het college wenst graag de burgers te betrekken bij dat beleid en uitvoering.

Raadsleden staan vooraan om verandering te brengen in hun gemeente. Maar de benodigde verandering en woorden als 'transitie' zijn ontzettend moeilijk uit te leggen en stuiten vaak op veel weerstand. Denk hierbij aan begrippen als een "circulaire economie", de "Donut Economie", een "Wellbeing Economie" en ga zo

maar door. Eerst moet het inzicht en gedrag van mensen veranderen, maar verandering is vooral heel erg eng en daarom wordt er al snel weer gezocht naar dat wat we al kennen. Verandering is lastig, toch willen steeds meer raadsleden aan de slag met het omvormen van het systeem zodat inwoners in een groene en toekomstbestendige omgeving wonen en armoede nauwelijks meer bestaat.

Ook voor **ambtenaren** binnen gemeentes, waterschappen en provincies zijn de uitdagingen steeds groter en complexer. De vraagstukken die er momenteel voorliggen vragen om het behalen van de grootste maatschappelijk (meervoudige) waarde, maar hoe creëren we die waarde en hoe meet je het uiteindelijk? En hoe zorg je dat de economie in Maastricht goed werkt voor de inwoners, maar zonder dat deze schade veroorzaakt – ergens anders of in de toekomst.

Burgers

Er zijn al vele burger initiatieven die van onderop nieuwe ideeën waar maken. Helaas zijn ook vele burgers hun vertrouwen in de politiek verloren. Door hen nadrukkelijk te betrekken in deze transitie kan het vertrouwen herwonnen worden.

Een nieuwe benadering.

Zowel vanuit de politiek als vanuit de samenleving verandert de vraag naar oplossingen. Nieuwe benaderingen van 'de' economie worden daarbij vaak door gevestigde consultantbureaus op die manier toegepast dat het eigenlijk oude economie met nieuwe woorden is.

Ook in Maastricht wordt er gezocht naar nieuwe invalshoeken. Zoals onder andere recent blijkt uit de burgerbijeenkomsten rondom Maastricht in 2040 en de Burgerbegroting.

Ondergetekende denkt dat er meer perspectieven mogelijk (en nodig!) zijn om de complexe uitdagingen van de toekomst duurzaam op te kunnen lossen. Toen de

gemeente Maastricht de burgers vroeg om hun visie in te brengen over Maastricht in 2040 heb ik een bijdrage geleverd (te vinden in de stadschets 2040 blz. 96-102))

Ik reik u hierbij ook een kader aan dat reeds landelijk ontwikkeld is. We hoeven het wiel niet opnieuw uit te vinden.

Ik zou willen pleiten voor een **Maastrichtse Donut Coalitie** analoog aan de Amsterdamse Donut Coalitie en andere gelijksoortige initiatieven.

De Maastricht Donut Coalitie

De Maastricht Donut Coalitie is een open netwerk van mensen die enthousiast zijn over de donuteconomie (zie uitwerking in bijlage 1) en samenwerken om deze in de praktijk brengen. De stad Maastricht zou 'de donut' moeten omarmen en het doel onderschrijven : een stad en regio met een eerlijke, sociale basis voor iedereen, binnen veilige ecologische grenzen.

In bijlage 1 vindt u stappen om tot concretisering te komen van deze donut coalitie. In bijlage 2 vindt u Maastrichtse initiatieven die de opstart van de Maastrichtse Donut Coalitie kunnen schragen.

In bijlage 3 vindt u de landelijke inbedding in ONE.

Ik ben bereid mij – samen met anderen – in te zetten om tot een Maastrichtse Donut Coalitie te komen. Of met u in gesprek te gaan over deze brief.

Met vriendelijke groet,

Bijlage 1

Uitwerking stappenplan om tot een Donut Coalitie te komen. (overgenomen uit Amsterdams model) (Econoom Kate Raworth heeft de [Stadsdonut voor Amsterdam](https://amsterdamdonutcoalitie.nl/) ontwikkeld. Een raamwerk dat structureel gevuld wordt met actuele data op ecologische en sociale thema's in de stad en de steden waar ons consumptiegedrag invloed op heeft. De Stadsdonut voor Amsterdam dient uiteindelijk om richting te geven aan de keuzes die Amsterdam maakt en het beleid dat de stad voert.)

(<https://amsterdamdonutcoalitie.nl/>)

1. Aantrekkelijk verhaal

Het verhaal van Doughnut Economics wordt zo verpakt, verteld en gedeeld dat Maastrichtenaren er massaal warm voor lopen

2. Onze verandertheorie

Om een bloeiend, inclusief, volledig circulair Maastricht binnen de planetaire grenzen te creëren, is een diepe transformatie nodig in systemische structuren, gedragingen en leefwijzen die diep geworteld zijn in onze samenleving. Niemand heeft de antwoorden op de vragen en één oplossing past niet allemaal. Dit is een reis die we stap voor stap organisch moeten maken. We hoeven het wiel niet opnieuw uit te vinden; we kunnen leren van anderen die soortgelijke reizen volgen en we kunnen ons laten leiden door theorieën en kaders over systeemverandering en stedelijke transitie. Ten slotte kunnen we leren door ons eigen doen, door getuige te zijn van en te reflecteren op ons pad terwijl we het bewandelen; op die manier kunnen we ons proces delen met anderen over de hele wereld .

Om samen in de donut te komen is een complexe systeemtransitie nodig, een transitie welke onderliggende overtuigingen van onze markt, maatschappij en economie zoals bijvoorbeeld het vrije markt paradigma doorbreken.

3. Een open netwerk van veranderaars

De coalitie gaat uit van de motivatie en kracht van mensen in de stadsregio. Alleen als we de koplopers binnen verschillende silo's, dwars door hiërarchieën gaan verbinden, kunnen we het denken vanuit het donut model versnellen en uiteindelijk gezamenlijk tot een duurzame en sociaal rechtvaardige regio komen. We bouwen een open en inclusief netwerk van veranderaars, waar alle mogelijke soorten mensen uit de stad en regio in zijn vertegenwoordigd.

4. Beslissers op niveau

De transitie wordt gedragen door beslissers die samen de relevante missie gedreven stakeholder-groepen vertegenwoordigen.

5. Donut als dashboard

We zorgen dat iedereen kan volgen wat er gebeurt en hoe we presteren ten opzichte van de donut. Zowel in de stad/regio als qua impact daarbuiten.

Wat is het doel?

Om te weten of we op weg zijn naar een stadsregio binnen de Donut, gaan we onze voortgang monitoren en jaarlijks evalueren. Het dashboard brengt vooruitgang in kaart en signaleert op welke gebieden er meer moet gebeuren. Zo kunnen we meten of we daadwerkelijk toewerken naar een situatie die iedereen een eerlijke sociale basis biedt, binnen de veilige ecologische grenzen.

Waarom is dit belangrijk?

Een essentieel element binnen het transitieproces is leren. Monitoring en evaluatie spelen daarom een cruciale rol en worden constant gebruikt voor verfijning van de

visie, agenda's en coalities. Daarnaast biedt het dashboard de mogelijkheid om resultaten en real-life cases te kunnen delen met het grote publiek en draagvlak te creëren. De monitor geeft de transitie een gezicht en kleur.

Hoe pakken we het aan?

Achterhalen interventielogica: Waar willen we uiteindelijk aan bijdragen met deze monitor en hoe denken we dat het beste te kunnen doen? Met andere woorden: wat is de gedachte achter de monitor?

Er zijn verschillende mogelijkheden m.b.t. typen Monitoring & Evaluatie:

- Resultaatgericht: Doelgerichtheid en het monitoren en evalueren van het behalen van doelstellingen.
- Constructivistisch: Gezamenlijk leren en delen van verhalen, het door interactie en onderhandelen construeren van een (project)realiteit.
- Reflexief: Participatief proces om inzicht te krijgen in de voortgang van het project of programma.

6. Programma's en projecten

We zorgen dat zoveel mogelijk activiteiten effectief sturen op combinaties van sociale en ecologische indicatoren en op systeemverandering. Middels projecten en programma's versterken en verbreden wat al goed gaat en actie ondernemen waar innovatie nodig is.

Wat is het doel?

Alle stakeholders in de stad werken gecoördineerd samen aan programma's en projecten die de stad voor haar inwoners en bezoekers een veilige en rechtvaardige plaats maken waarin aan de behoeften van mensen wordt voldaan binnen de grenzen van de planeet. Vanuit lessen uit de praktijk leren we welke systeemverandering nodig is om een stadsdonut vorm te geven.

Waarom is dit belangrijk?

Leren door te doen. Versterken wat al goed gaat en uitdagingen die we allemaal herkennen samen aanpakken. Naar een nieuwe realiteit bewegen, betekent vaak dat de praktijk voor de theorie uit zal gaan. Actie zorgt voor bewustwording en beweging. Daarnaast vanuit de actie kijken welke systeemveranderingen nodig zijn om dichterbij de Donut te bewegen

Hoe pakken we het aan?

Fase 1. Verkenning

Een eerste verkenning wordt gestart om het Donut speelveld bottom-up in kaart te brengen en te onderzoeken waar kansen liggen voor verbinding. Verbinding tussen lokale initiatieven, lokale initiatieven en grootschalige projecten en matchmaking tussen facilitators en initiatieven.

Fase 2. Inspiratie, bewustwording en dialoog

Vanuit de verkenning bouwen we een community of practice om elkaar te inspireren, bewust te laten worden van de waarde van de donut voor individuele activiteiten en de dialoog aan te gaan over gemeenschappelijke doelen en barrières.

Fase 3. Beweging

Experimenteer- en leerruimte initiëren in de vorm van donut werksessies, in samenwerking met bestaande labs en netwerken. In deze sessies worden uitdagingen geïnventariseerd om Donut-denken in de praktijk te brengen (combinatie met actielijn 9). Op projectniveau leren we wat nodig is met betrekking tot doel, netwerken, governance, eigenaarschap en financiën.

Fase 4. Van project naar systeem

Hoe kunnen we leren van projecten en programma's om te achterhalen welke aanpassingen in het systeem nodig zijn de 'Donut Doeners' te laten floreren? In fase

4 adviseren we de overheid en andere actielijnen binnen de coalitie in welke systeemveranderingen nodig zijn om Maastricht als Donutstad te kunnen laten floreren.

7. Kennis, methoden en gereedschappen

Veranderaars hebben makkelijk toegang tot de kennis, methoden en gereedschappen die essentieel zijn voor het ontwikkelen van oplossingen die bijdragen aan een Donut-gedreven systeemtransitie (in Maastricht).

Wat is het doel?

Er is al heel veel kennis en er zijn al heel veel oplossingen. Maar deze zijn er in alle soorten en maten (technische oplossingen, nuttige software, procesbeschrijvingen, strategische modellen, wetenschappelijke doorbraken etc. etc. etc.), verspreid over allerlei mensen en organisaties en voortdurend in ontwikkeling. Al die kennis en al die oplossingen moeten makkelijk vindbaar, deelbaar en bruikbaar worden voor elke veranderaar die daar baat bij kan hebben.

Waarom is dit belangrijk?

1. Toegankelijkheid – Systeemverandering is complex en er zijn veel mensen en initiatieven voor nodig om dit te bereiken. Zonder makkelijk vindbare, overzichtelijke informatie met een laag instapniveau is voor de meerderheid van de mensen de stap om hier aan mee te doen veel te groot en ingewikkeld (en blijft het een niche-aangelegenheid voor experts en pioniers).

2. Leersnelheid – Alle tijd, energie en hulpmiddelen zijn nodig om goede oplossingen en ideeën te ontwikkelen, testen en optimaliseren. Als ervaringen en lessen niet met elkaar worden gedeeld, blijven we energie verspillen aan het wiel opnieuw uitvinden en gaat de transitie te langzaam.

3. Schaalbaarheid – Bewezen werkende oplossingen moeten zo snel mogelijk bekend beschikbaar en bruikbaar zijn voor het hele netwerk. Alleen dan kunnen innovaties de mainstream bereiken, op grote schaal worden toegepast en de status van ‘sympathiek idee’ ontstijgen.

4. Geloofwaardigheid – Het Donut-denken en -doen moet op zoveel mogelijk plekken en in zoveel mogelijk projecten en organisaties gemeengoed worden. Alleen met goed onderbouwde informatie, duidelijke voorbeelden en samenhangende concepten kan het de standaard worden, en hoeft de toepassing hiervan niet iedere keer te worden verdedigd en beargumenteerd.

Hoe pakken we het aan?

We zijn onderdeel van een internationale gemeenschap van veranderaars en ideeën – en iedereen is nodig in deze Donut-gedreven transitie. Met elkaar bouwen we een systeem waarin ideeën snel hun weg vinden naar de juiste mensen

- Beschikbare content delen, gebruiken en verbeteren.
- Missende content ontwikkelen.
- Gebruikers met elkaar verbinden en actieve gebruikersgemeenschap bouwen.

8. Beleid, wetgeving en fiscale kaders

Over de wortel, en de stok. Hoe kunnen we regels en wetten in Maastricht zo maken dat ze ons helpen in de donut te komen, doordat ze gaan sturen op minder verspilling en betere verdeling van middelen.

Wat is het doel?

De Maastricht Donut Coalitie sluit aan bij de doelen van de gemeente Maastricht op gebied van Circulaire Economie: de gemeente Maastricht wil in 2030% minder primaire grondstoffen (die nog nooit eerder zijn gebruikt of gerecycled) gebruiken, en uiterlijk in 2050 100% circulair zijn.

Waarom is dit belangrijk?

Veel wetten en regels komen uit Europa en van de Nederlandse overheid.

Tegelijkertijd heeft Maastricht op veel gebieden, zoals bij het afgeven van bouwvergunningen, zelf directe invloed processen die afval en/of uitval creëren.

Daar ligt een mooie kans om die regels zo te maken dat ze aandringen op een prettig en circulair Maastricht in de donut.

Hoe pakken we het aan?

De Maastricht Donut Coalitie wil met de gemeente Maastricht gaan nadenken over hoe de bestaande regels wellicht bijgesteld moeten worden om te bereiken dat Maastricht binnen haar eigen donut blijft.

Daarvoor moeten we eerst bedenken hoe dat dan eruit ziet, in balans samenleven in de donut. Een mooi en praktisch voorbeeld daarvan is om te streven naar bouwers/producenten die blijvende verantwoordelijkheid nemen voor wat ze gemaakt hebben, zodat het waarde behoudt, en afval voorkomt.

9. Organisaties

Organisaties betrekken in een collectief leerproces, met als doel doorbraken forceren op nu remmende onderliggende systeemniveaus zoals overtuigingen, systeemstructuren en gedragspatronen.

Wat is het doel?

Het doel van deze conditie is dat mensen binnen organisaties in de regio Maastricht zich bewust worden van hun verantwoordelijkheid en de noodzaak de donut als doel te omarmen – en dat deze mensen zelf ook gaan meehelpen bij het leren over en creëren van de benodigde voorwaarden.

Het achterliggende doel is dat organisaties in de regio Maastricht eraan bijdragen dat we in de donut komen, en dat ze zich daarbij niet alleen laten leiden door hun

lokale impact, maar ook door hun impact in de rest van de wereld.

Dit moet uiterlijk 2030 hebben geresulteerd in een significante transformatie naar een regeneratieve en gedistribueerde regionale economie.

Waarom is dit belangrijk?

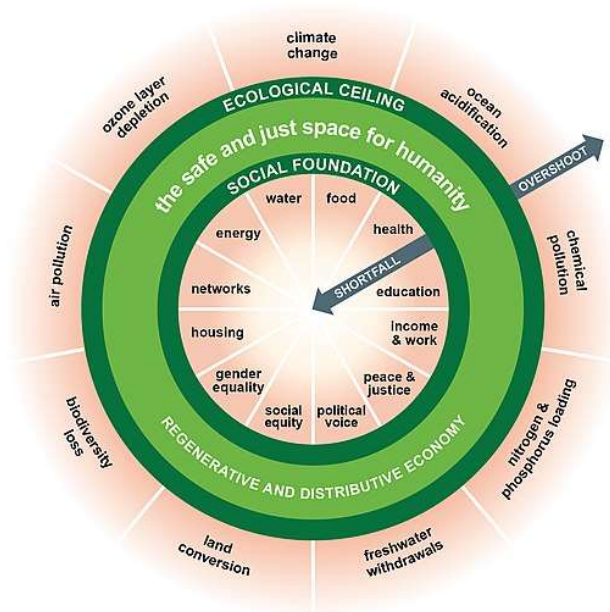
Organisaties, en dan met name commerciële bedrijven, vormen de motor van economie. Uitzonderingen daargelaten zijn ze gericht op het aanjagen en bedienen van vraag en consumptie vanuit een 'take-make-waste' principe – met een al het leven bedreigende kettingreactie van ecologische en sociale ineenstorting als gevolg.

Die ogenschijnlijk nuttige motor van de economie bevindt zich dus in een slow motion crash waarin alles en iedereen wordt meegesleurd. Het stuur moet radicaal om, maar dat lukt maar niet. Dat komt omdat mensen binnen veel organisaties geconditioneerd zijn. Men zit vast.

Men zit vast in de overtuiging dat wat de organisatie doet goed is – omdat economische groei uiteindelijk alle problemen op zou lossen. Men zit vast in de systeemstructuren die we hebben ontworpen en opgetuigd om die groei te faciliteren: waarde- en bedrijfsmodellen, wet- en regelgeving, subsidies, aanbestedingen, belastingen et cetera. En men zit vast in gedragspatronen: 'zo werkt lobby, financiering, productontwikkeling, marketing et cetera nu eenmaal'.

Als we mensen binnen met name commerciële bedrijven niet helpen zichzelf te bevrijden en in een inspirerend collectief leerproces te betrekken, hoe groot is dan de kans dat we met z'n allen in de donut komen? Dat schetst het belang van deze conditie.

We zien de Maastrichtse Donut Coalitie als lokale invulling van wat landelijk ook al gebeurt. We zijn onderdeel van een landelijke transitiebeweging. Samen vertegenwoordigd in ONE.

De **Donut** (of **Donuteconomie**) is

een economisch model dat economische welvaart meet door te kijken naar de realisatie van een sociaal fundament zonder het overschrijden van ecologische plafonds.^[1] Simpel gezegd is het doel om de behoeftes van iedereen te realiseren binnen de draagkracht van de Aarde. De naam 'donut' is ontleend aan de vorm van het diagram: een cirkel met een gat in het midden. Het gat van het model geeft weer hoeveel mensen geen toegang hebben tot basisbenodigdheden als gezondheidszorg, onderwijs, en huisvesting. De korst geeft weer in hoeverre de ecologische plafonds (planetaire grenzen), waarvan leven afhankelijk is, worden overschreden.^{[2][3]} Volgens het model is een economie welvarend als alle twaalf elementen van het sociale fundament worden gehaald zonder een ecologisch plafond te overschrijden. Deze situatie wordt in het model beschreven als 'de veilige en rechtvaardige ruimte voor de mensheid'.

Het diagram is ontwikkeld door Oxford-econoom Kate Raworth in een rapport voor Oxfam genaamd *A Safe and Just Space for Humanity*. Ze heeft het model verder ontwikkeld in haar boek *Donuteconomie: In zeven stappen naar een economie voor de 21e eeuw*.

Bijlage 2

Een greep en zeker geen absolute opsomming

Vorkje Prikken

Gedeelde Weelde

EMEC

The Masters Services and Care

Stichting 360 Zuid

Tip Top Mariaberg

Coöperatie Blauwdorp/LEFteam

Projectteam AANzet

FLOW

Mondiaal Maastricht

Students for Climate Change

Milieudefensie

Humanitas

Weggeefwinkels

Repair cafe's

Tapijntuin

De Roode leeuw

Serve the City

Smile to the future

Basisinkomen Maastricht

Durfmaatschappij

Gebaar voor Elkaar

Fietsersbond

Buurttuinen

Bijlage 3

De Maastrichtse Donut coalitie is onderdeel van de landelijke beweging ONE.

ONE is : Our New Economy (ONE). Vanuit ONE worden allerlei activiteiten uitgevoerd om het denken over economie in Nederland te veranderen. Dat is hun missie. Ze stellen ons een globale economie voor, die voorziet in goede levens voor iedereen binnen de ecologische grenzen van de Aarde, voor huidige en toekomstige generaties. De Grote Transitie is een project van Our New Economy

De grote transitie is in 2015 gestart als een initiatief vanuit het Platform voor Duurzame en Solidaire Economie. De coördinatie wordt nu uitgevoerd door Our New Economy. Maar 'van wie' is de Grote Transitie nu eigenlijk echt? Die is van ons allemaal! Er zijn in Nederland veel organisaties met initiatieven die passen bij één of meer thema's van de Grote Transitie. Al die organisaties vind je hieronder.

Our New Economy (ONE)

Platform DSE (Duurzame en Solidaire Economie)

De TransitieMotor

DRIFT

Oxfam Novib

Tax justice

Milieudefensie

SOMO

Rethinking Economics NL

THRIVE Institute

Urgenda

Vereniging Basisinkomen

Transition Towns

MaatschapWij

Transitie Coalitie Voedsel

Ex'Tax

Werkgroep Voetafdruk Nederland

Gemene Goed Economie

Sustainable Finance Lab

OnsGeld

Wereld Fedralisten Beweging

Good Governance Monitor

Stop Ecocide

21ste Century Economics

De Thema's van ONE zijn (De thema's zelf zijn niet het doel, maar het middel om aan de slag te gaan.

1. *Ongelijkheid in inkomen en vermogen.*
2. *Werk en inkomen in de 21ste eeuw.*
3. *Naar een circulaire, regionale economie.*
4. *Herontwerp van het belastingstelsel.*
5. *Beter meten van welvaart.*
6. *Realiseren van 100% duurzame energie in 2030.*
7. *Armoede de wereld uit*
8. *Een eerlijk geldstelsel*
9. *Goed, democratisch bestuur.*
10. *Vernieuw het economieonderwijs*

Reactie op Stads-/Economische-/Sociale Visie 2040

In de Stadsvisie wordt geschreven dat er gewerkt wordt aan een circulaire economie, waarbij het denken en werken in kringlopen en duurzame ketens centraal staan. Een groene stad die hard op weg is om klimaatneutraal te worden, met verkeer dat geen CO₂-uitstoot meer kent. Vervolgens wordt er in de economische visie 2040 gezegd dat deze alleen toekomstbestendig als we meer dan ooit inzetten op duurzaamheid en sociaal werkgeverschap. In de sociale visie wordt er aan toegevoegd:

- bestaanszekerheid voor iedereen
- gelijke kansen voor iedereen
- positieve gezondheid voor iedereen

Ondergetekende heeft zowel in de burgerbijeenkomst in het MECC als in een schrijven aan collegeleden, (burger) raadsleden en ambtenaren d.d. 11-10-21 voorgesteld om een Donut coalitie te vormen.

De circulaire economie wordt weleens voorgesteld als een donut. Het is een model dat bijvoorbeeld een stad als Amsterdam gebruikt. Dit model is ontwikkeld door Kate Raworth, een Britse econome die verbonden is aan de universiteiten van Oxford en Cambridge. In haar invloedrijke boek De donuteconomie toont ze aan dat de huidige economie níét bijdraagt aan brede welvaart. In het circulaire model verbindt ze economische, sociale en ecologische principes. Dit model toont aan dat er een ondergrens is aan welvaart om een sociaal recht vaardig bestaan te kunnen bieden aan inwoners van een stad of land. Mensen hebben nu eenmaal inkomen nodig om te leven, dus is economische bedrijvigheid essentieel. Voldoen we hier niet aan, dan ontstaan er problemen als honger, schaarste en ongelijkheid. Deze grenzen vormen de binnenkant van de donut. Er is echter ook een bovengrens aan welvaart: de grenzen van de planeet. We kunnen nu eenmaal niet onbeperkt CO₂ uitstoten of oceanen leegvissen. Overschrijden we deze planetaire grenzen, dan ontstaan problemen als klimaatverandering, verlies van biodiversiteit, oceaanzuring of zoetwatertekorten. Deze grenzen vormen de

buitenkant van de donut. Dynamiek tussen groen en sociaal, gegoten in de vorm van een donut wordt duidelijk dat de circulaire economie gaat over een gezonde dynamiek tussen sociale en ecologische kwesties. Deze verbeelding van de circulaire economie laat zien hoe nauw alles met elkaar verbonden is. Vanwege de interactie zijn goede afstemming en samenwerking nodig. Door voortdurend te innoveren, te toetsen en verstandige keuzes te maken is het nodig steeds meer aspecten van de Maastrichtse/regionale economie en samenleving onder te brengen in de 'donut'. Aldus biedt de donut een perspectief op hoe een samenleving kan floreren, op een veilige, rechtvaardige en duurzame manier.

Daarom is het nodig om een donut te ontwikkelen voor Maastricht en de regio en te straten met een Donut coalitie.

Om de voortgang van een circulaire stad te kunnen volgen, is het nodig een Monitor in te stellen. De monitor brengt grondstoffen- en materiaalstromen in kaart die de stad/regio binnenkomen en volgt ze tot dat ze verwerkt worden. Een raamwerk dat structureel gevuld wordt met actuele data op ecologische en sociale thema's in de stad en de regio waar ons consumptiegedrag invloed op heeft. De Stadsdonut voor Maastricht dient uiteindelijk om richting te geven aan de keuzes die Maastricht maakt en het beleid dat de stad voert.

Maastricht 21-11-2021.

Met vriendelijke groet,